

27^e zondag door het jaar   2-3 oktober 2021

—
decaanaat Poperinge

Aperitief: The voyage – Christy Moore

<https://www.youtube.com/watch?v=crKfY1Eb8do>

I am a sailor, you're my first mate
We signed on together, we coupled our fate
Hauled up our anchor, determined not to fail
For the hearts treasure, together we set sail

With no maps to guide us we steered our own course
Rode out the storms when the winds were gale force
Sat out the doldrums in patience and hope
Working together we learned how to cope

Life is an ocean and love is a boat
In troubled waters that keeps us afloat
When we started the voyage, there was just me and you
Now gathered round us, we have our own crew

Together we're in this relationship
We built it with care to last the whole trip
Our true destination's not marked on any charts
We're navigating to the shores of the heart

Life is an ocean and love is a boat
In troubled waters that keeps us afloat
When we started the voyage, there was just me and you
Now gathered round us, we have our own crew

*Ik ben een zeeman, jij bent mijn eerste stuurman
We hebben samen getekend, we hebben ons lot gekoppeld
Ons anker gelicht, vastbesloten om niet te falen
Voor de schat van ons hart, zeilden we samen weg.*

*Zonder kaarten om ons te begeleiden, volgden we onze eigen koers
Trotseerden de stormen toen de winden stormachtig werden
Verdroegen het slop in geduld en hoop
Door samen te werken hebben we geleerd om ermee om te gaan*

*Het leven is een oceaan en liefde is een boot
In troebel water dat ons overeind houdt
Toen we aan de reis begonnen, was er alleen jij en ik
Nu verzameld om ons heen, hebben we onze eigen bemanning*

*Samen zitten we in dit bondgenootschap
We hebben het met zorg gebouwd om de hele reis mee te gaan
Onze ware bestemming staat op geen enkele kaart
We navigeren naar de oevers van het hart*

*Het leven is een oceaan en liefde is een boot
In troebel water dat ons overeind houdt
Toen we aan de reis begonnen, was er alleen ik en jij
Nu verzameld om ons heen, we hebben onze eigen bemanning*

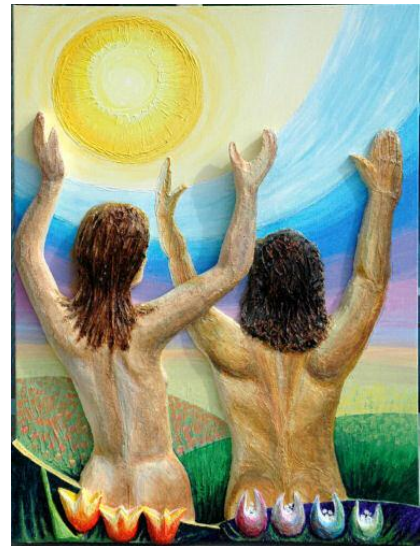

Lied: ZJ 666 God die in het begin

God die in het begin uit aarde, naar zijn beeld,
de mensen voor elkaars geluk geschapen heeft,
Hij doet u samen zijn, Hij maakt u man en vrouw,
elkanders brood en wijn, elkanders woord van trouw.

Zoals van meet af aan een mens geen antwoord vindt,
als hij niet door een mens ten diepste wordt bemind,
zo zult gij nu voortaan in liefde en in leed
elkanders antwoord zijn, één lichaam en één geest.

Zoals ten einde toe de mensen twee aan twee
hun lange wegen gaan, en God gaat met hen mee,
zo zal Hij met u zijn in leven en in dood,
Hij wordt uw brood en wijn — en dit geheim is groot.

Welkom

In het evangelie van vandaag
horen we hoe Jezus, in een discussie met farizeeën,
opkomt voor huwelijkstrouw.
En wanneer mensen hun kinderen bij Hem brengen,
omarmt Hij hen als iets kostbaars.
Wat hebben die twee verhalen met elkaar te maken?
Beide gaan over Gods Liefde
zoals die zichtbaar is geworden in de persoon van Jezus.
Want wanneer mensen van elkaar houden,
heeft dat - aldus Marcus - alles te maken met de manier
waarop God van mensen houdt.
Hopelijk zijn we in ons binnenste voldoende kind om dat te begrijpen.

Gebed om ontferming:

Samenleven is lang niet altijd gemakkelijk,
ook niet voor mensen die van elkaar houden.
Uiteindelijk begrijp je jezelf en de ander nooit
helemaal. De ander doet dingen waarvan je zegt:
"Hoe is het mogelijk!"
Soms ben je voor jezelf een raadsel en denk je:
"Hoe bestaat het dat ik zoiets doe!"
Voor die momenten vragen we: Heer, ontferm U over ons.

Eerst draag je elkaar in enthousiasme en zonder zorgen,
tenslotte moet je vechten voor je liefde na elk onbegrip.
Na elk incident is er dan dat wel-willen maar niet-kunnen,
die onmacht en die pijn,
willen spreken, en geen woord over je lippen krijgen,
willen strelen, en je hand voelen verstijven als een blok beton,
willen glimlachen, en je gezicht vertrekken tot een grimas,
willen omhelzen, en als een stuk hout naast de ander blijven zitten,
willen vergeven, en toch zeggen: "Waarom heb je dat gedaan?".
Voor die momenten van onmacht vragen wij:
Christus, ontferm U over ons.

Voor al die keren dat we de ander niet begrepen,
voor al die keren dat we niet konden vergeven,
vragen wij vergeving: Heer, ontferm U over ons.

Eer aan God

God schiep de mens naar zijn beeld en gelijkenis
zodat wij Hem in de ander kunnen herkennen.
Eren wij Hem in de naaste
door elkaar lief te hebben
zoals Hij van ons houdt.
Eren wij God
door op te komen voor wie snakt
naar een vreedzaam en menswaardig bestaan.

Eren wij God,
niet alleen in de hoge,
maar vooral hier op aarde.
Loven wij God
door te zorgen voor een hemel op aarde
voor allen die Hij liefheeft.
Dan zullen wij samen kunnen zingen:
Heilig de Heer,
God en schepper van deze wereld,
en zalig alle mensen in wie Hij werkelijk leeft,
in wie Hij welbehagen schiep. Amen.

Openingsgebed:

Goede God,
U hebt de hele wereld geschapen tot één wijde ruimte
waarin de één de ander nodig heeft om uw Liefde te ervaren.
Neem uit ons hart de hardheid weg
die man en vrouw van elkaar vervreemdt,
het egoïsme dat uw Beeld in de ander verduistert.
Schenk ons de trouw die niet verbreekt wat U verbonden hebt.
Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon,
die met U leeft en heerst in de eenheid van de heilige Geest,
God, door de eeuwen der eeuwen. Amen.

Eerste lezing: Uit het boek Genesis (Gen. 11, 25-29)

18 De Heer God sprak:
`Het is niet goed dat de mens alleen blijft.
Ik ga een hulp voor hem maken die bij hem past.'
19 Toen boetseerde de Heer God uit de aarde
alle dieren op het land en alle vogels van de lucht,
en bracht die bij de mens, om te zien hoe hij ze zou
noemen:
zoals de mens ze zou noemen, zo zouden ze heten.
20 De mens gaf dus namen aan alle tamme dieren
en aan alle vogels van de lucht, en aan al de wilde
beesten;
maar een hulp die bij hem paste vond de mens niet.
21 Toen liet de Heer God de mens in een diepe slaap vallen;
en terwijl hij sliep, nam Hij één van zijn ribben weg
en zette er vlees voor in de plaats.
22 En de Heer God vormde de rib
die Hij uit de mens had weggenomen tot een vrouw,
en bracht haar naar de mens.
23 Toen zei de mens:
`Eindelijk, dit is been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees!

Mannin zal zij heten, want uit een man is zij genomen.'

24 Daarom zal een mens zijn vader en zijn moeder verlaten
en zich hechten aan zijn vrouw,
en die twee zullen één zijn.

25 Ze waren beiden naakt, de mens en zijn vrouw,
maar ze voelden geen schaamte voor elkaar.

Tussenzang: Ps. 128 (127), 1-2, 3, 4-5, 6

refrein: U zegen de Heer uit Sion zolang uw dagen duren.

Gelukkig die godvrezend zijt,
de weg des Heren gaat.

Ge zult de vrucht van eigen arbeid eten,
tevreden en voorspoedig zult ge zijn.

Uw vrouw daarbinnen in uw huis
is als een rijkbeladen wijnstok.

En als olijventakken rond de stam
zo staan uw zonen om uw tafel.

Ja, zo wordt elke man gezegend
die eer geeft aan de Heer.

Tweede lezing: Uit de brief aan de Hebreëen (Hebr. 2, 9-11)

Broeders en zusters,
9 We zien wel hoe Jezus,
die voor korte tijd beneden de engelen was gesteld,
met luister en eer gekroond is,
omdat Hij de dood heeft doorstaan.
Door Gods genade kwam zijn sterven aan allen ten goede.
10 Het was passend dat God, einde en oorsprong van alles,
indien hij vele kinderen de heerlijkheid wilde binnenleiden,
ook de leidsman van hun redding door lijden tot de voleinding bracht.
11 Want Hij die heiligt en zij die geheiligt worden
hebben allen één Oorsprong;
daarom schrikt Hij er ook niet voor terug
om hen zijn broeders te noemen.

Tussenzang: ZJ 725 Laat de kind'ren tot mij komen

<https://www.youtube.com/watch?v=7ajvJIE4Ri4>

Laat de kind'ren tot mij komen, alle, alle kind'ren.
Laat de kind'ren tot mij komen, niemand mag ze hind'ren.
Want de poorten van mijn rijk, staan voor kind'ren open,
laat ze allen groot en klein, bij mij binnen lopen.

Laat de mensen tot mij komen, over alle wegen.
Laat de mensen tot mij komen, houdt ze toch niet tegen.
Want de poorten van mijn rijk, gaan ook voor hen open,
als ze aan een kind gelijk, bij mij binnen lopen.

Evangelie: (Mc. 10, 2-16)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Marcus

2 In die tijd kwamen farizeeën op Jezus af met de vraag
of een man zijn vrouw mag verstoten;
ze wilden Hem op de proef stellen.

3 Hij gaf hun ten antwoord:
'Wat heeft Mozes u voorgeschreven?'

4 Ze zeiden:
'Mozes heeft toegestaan een scheidingsakte te schrijven
en haar dan te verstoten.'

5 Daarop zei Jezus hun:
'Omdat u verstokt van hart bent, heeft Mozes u dat voorgeschreven.

6 Maar vanaf het begin van de schepping heeft Hij hen
mannelijk en vrouwelijk gemaakt.

7 Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten
en zich hechten aan zijn vrouw,

8 en die twee zullen één zijn.

Ze zijn dus niet meer twee, maar één.

9 Dus: wat God heeft verbonden, moet de mens niet scheiden.'

10 Thuisgekomen vroegen de leerlingen Hem opnieuw hierover.

11 Hij zei hun:

'Wie zijn vrouw verstoot en met een ander trouwt,
pleegt echtbreuk tegenover haar,

12 en als zij haar man verstoot en met een ander trouwt,
pleegt zij echtbreuk.'

13 Ze brachten kinderen bij Hem
met de bedoeling dat Hij hen zou aanraken.

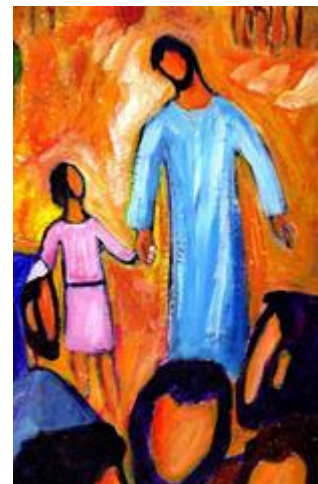
Maar de leerlingen wezen hen terecht.

14 Toen Jezus dat zag, werd Hij verontwaardigd:

'Laat die kinderen bij Me komen, en houd hen niet tegen,
want van zulke kinderen is het koninkrijk van God.

15 Ik verzeker jullie,
wie het koninkrijk van God niet aanneemt als een kind,
komt er beslist niet in.'

16 Hij omarmde hen en zegende hen,
terwijl Hij hun de handen oplegde.

Overwegingen:

Zusters en broeders, de diepe grond van de boodschap van vandaag is **ten eerste** dat de mens als man en als vrouw geschapen is naar Gods beeld en gelijkenis. Dat geldt voor alle mensen, ook voor hen die anders zijn van aard, die mentaal of fysiek gehandicapt zijn, die ziek zijn, die dus anders zijn dan de meerderheid. Maar wie en wat ze ook zijn, ze zijn geschapen naar Gods beeld en gelijkenis en een uiting van zijn aanwezigheid onder ons, onder alle mensen. Laten we ons dus inspannen om in al onze medemensen een uiting van Gods beeld en gelijkenis te zien, zodat we allen als onze broers en zussen behandelen.

Ten tweede lezen we ook over de gelijkheid tussen mannen en vrouwen. 'Eindelijk één die gelijk is aan mij', juicht Adam in het tweede scheppingsverhaal. 'God heeft de mens als man én vrouw geschapen', klinkt het in het eerste scheppingsverhaal. Dat zegt Jezus ook in het evangelie. De culturele en religieuze evolutie bij de Joden liet toe dat enkel de man een scheidingsbrief kon opstellen voor de vrouw en haar dus op rechts wettelijke wijze kon wegsturen. Dat hield -gelukkig weliswaar- in dat de vrouw toch een zekere bescherming kon genieten bij een andere relatie. Welnu, als Jezus spreekt over

echtscheiding, stelt Hij de vrouw op gelijke voet met de man, en dit tegen de Joodse wet in. Er kan geen twijfel over bestaan op vandaag: mannen en vrouwen zijn elkaars gelijken, en hebben dus evenveel rechten en evenveel plichten. Maar als je rondkijkt in de wereld, blijkt dat in heel veel landen niet het geval te zijn. De manier waarop de vrouwen in veel moslimlanden zagezegd in naam van de sharia behandeld worden is ronduit afgrijselijk en mensonwaardig op vandaag. Maar ook in de meeste Afrikaanse, Aziatische en Zuid-Amerikaanse landen worden vrouwen niet gerespecteerd, wordt geweld tegen hen als normaal beschouwd en worden verkrachters en geweldenaars zelden of nooit vervolgd.

Een derde gedachte brengt mij bij 'Het is niet goed dat de mens alleen blijft'. Allicht zal elkeen dit beamen. We hebben een medemens nodig om ons zelf te worden. We mogen niet zozeer een alleen op zichzelf levend individu zijn, maar willen een persoon worden, die betrokken is op anderen. We hebben anderen nodig om met hen te spreken, om samen te groeien en te delen. Het samen zijn met anderen kan in vele vormen beleefd worden.' De blijde boodschap zoals we het evangelie toch noemen wil ons iets anders vertellen dan over scheiding. Het gaat hier om de kracht van de liefde. Als mensen elkaar echt graag zien dan laten ze elkaar groeien als mens. Wanneer ouders hun kinderen echt beminnen dan willen ze al het goede in hen naar boven halen. Wanneer mensen voor elkaar zorg dragen dan willen ze niets liever dat de ander het goed heeft, gesterkt wordt. Wanneer priesters of pastoraal verantwoordelijken vanuit het evangelie willen leven dan beogen zij mensen te verbinden met elkaar, moed in te spreken, hen Gods liefde toezeggen en tonen in gebaren van eenvoudige omarming in het kleine en eenvoudige.

Tot slot. Samen met anderen ontdekken en hopen dat je leven nieuwe perspectieven kan krijgen na een relatiebreuk. Niemand kan de pijn voor je wegnemen. Maar als anderen luisteren naar je gevoelens en je zelf gedachten en reacties mag delen, kan dat deugdzaam zijn en bevrijdend werken." In de kerk zien we op dat vlak dat er een kentering komt, heel klein maar het is er. Jezus veroordeelt geen enkele mens die in een conflictsituatie is geraakt. Dat zien we bij de Samaritaanse vrouw bij de bron. Hij veroordeelt haar niet maar gaat een diep religieus gesprek aan. De overspelige vrouw waarbij de stenenwerpers afdruipten op de vraag 'wie zonder zonde is een steen te werpen', vraagt hij om niet meer te zondigen. Hij nodigt iedereen uit alleen de liefde heel diep en heel sterk te maken, goddelijk sterk. We moeten er voor zorgen dat ons hart niet verhard en de liefde kan groeien. Ook in de kerk niet veroordelen maar nabij zijn. Dan kunnen we spreken van een vreugdevolle kerk.

Ann Vanraes

We kennen allemaal de lezingen en weten waarover het gaat. Graag een getuigenis van priester Geert Dedecker over hoe het wel kan. Een boodschap van hoop. (Miguel)

We ontmoeten elkaar toevallig op de commerciële trouwbeurs in Brugge. Zij lopen er wat verloren rond, en bekijken zich een beetje op alles wat daar aan de bezoekers wordt aangeprezen om 'goed' te kunnen trouwen. Wij zijn daar sinds enkele jaren ook, met onze stand van Gezinspastoraal, waarmee we heel bescheiden 'aanwezig' willen zijn ... Ik spreek hen in het voorbijgaan aan met dezelfde vraag waarmee ik elk koppel dat passeert even benader: 'Excuseer, mag ik even vragen of jullie van plan zijn om voor de Kerk te trouwen..?' Ze glimlachen even, kijken mekaar wat schichtig aan, en schudden aarzelend van neen - 'Dat kan immers niet, meneer, want wij zijn allebei gescheiden...'. Ik zeg dat ik niet wil aandringen, maar dat ik hen toch nog wil meegeven dat zij niet te snel mogen concluderen dat de Kerk dan niets voor hen kan doen. En dat er misschien toch mogelijkheden zijn waar ze wellicht geen zicht op hebben... Hun gezicht klaart even op. Ze luisteren gretig, en stelen de woorden haast uit mijn mond als ik vertel wat ik als priester op dat vlak reeds heb meegemaakt. Ze vragen op de duur honderduit tot ik hen het advies geef eens rustig op zoek te gaan naar een kerk of kapel waar zo'n viering zou kunnen plaats vinden, en naar een voorganger die er met hen zou willen aan werken. Kort daarop krijg ik een telefoontje. Christel laat horen dat ze die dag zelf nog op zoek zijn gegaan naar een kerk. En toen ze die gevonden hadden, hebben ze maar meteen bij de pastoor aangebeld, en hem vrijmoedig al hun vragen en verlangens voorgelegd.

Maar...wij zijn daar geen tien minuten binnen geweest, vertelt ze heftig. Want die pastoor zag dat helemaal niet zitten. Hij was heel kortaf en legde ons meteen een hele waslijst voor van alle zaken die in zo'n viering zeker niet konden, en zei dat dit alleszins geen openbaar gebeuren mocht zijn – de Kerk verbiedt namelijk zo'n zegening van een tweede relatie uitdrukkelijk, dat zouden mensen als jullie toch moeten weten!

En ja, toen stonden ze weer op straat, als twee stoute kleuters die onbeschaamd 'bellekentrek' hadden gedaan bij een pastoor. En stel je voor, zegt ze : wij hebben daar nu de hele nacht niet kunnen van slapen, zo ontgoocheld zijn we omdat onze droom voor de zoveelste keer als een zeepbel zal uiteenspatten. Naar 'Rent a Priest' willen ze niet (die stonden daar nochtans ook op de beurs, maar da's voor ons niet serieus genoeg...). Of ze eens een avond met mij mogen komen verder praten, want dat ze toch wel deugd hebben gehad van dat contact in Brugge. En of ze misschien mogen vragen of ik niet kan voorgaan in zo'n viering waar ik zo enthousiast heb over verteld..?

We zitten een eerste keer samen, een paar weken later bij mij thuis. Christel en Robert (twee veertigers) vertolken eerst nog eens voluit hun diepe ontgoocheling over het mislukte contact met die pastoor. En dan beginnen ze te vertellen over zichzelf: wie ze zijn en wat er voorheen allemaal met hen is gebeurd. Waarna we bij een glas wijn samen aan de slag gaan om hun geplande viering een eerste keer voor te bereiden.

Ik heb onderhand wel geleerd dat het er daarbij in de eerste plaats op aan komt ruimte te scheppen, en van meet af aan een 'vrijplaats' te creëren waarin wellicht één en ander mogelijk is. Het is precies dat gebrek aan ruimte, dat gevoel van 'de adem afgesneden' te zijn, dat hen zo zwaar viel in hun vluchtige contact met de pastoor van de parochie waar 'het' niet kon. Zelf vertrek ik bij zo'n voorbereiding het liefste van een Schriftverhaal, dat ik eerst rustig aan de kandidaat-trouwers voorlees. Ik vraag hen eerst voorzichtig of dat mag – en bijna nooit wordt dit aanbod geweigerd of afgewezen (wel vaak op wat onwennigheid onthaald).

Dit uitgangspunt plaatst hen meteen op 'heilige grond', zonder dat ze het gevoel moeten krijgen direct bij de kraag of bij de keel gevat te worden en bij wijze van hold-up meteen in de Heilige Katholieke Kerk te worden binnengesleurd en ingelijfd. En vooral : een verhaal laat zoveel meer ruimte – als voorganger én als koppel - om de eigen positie te bepalen. Als ik meteen was begonnen met op te sommen hoe het kerkelijk recht in deze in elkaar steekt en wat de sacramentenleer over het huwelijk allemaal te zeggen heeft, of hen vermanend en betuttelend had toegesproken als vertegenwoordiger van het officiële instituut en bewaker van de goede zeden, dan was het waarschijnlijk al bij voorbaat een verloren zaak geweest. Om het wat simpel te zeggen : je kunt als 'pastor' beter met de vertrouwde herdershond op zoek gaan naar het verloren schaap, dan met een waakhond, een wapenstok en een halsketting - me dunkt...

Dan volgt een hele uitleg over de parabel van de onvruchtbare vijgenboom (Lc. 13,3-9) waarbij elk zijn plaats en rol krijgt. Het resultaat was een mooie, levensechte viering waarin het koppel zich echt begrepen voelde. Geert Dedecker schrijft verder:

Christel en Robert zijn natuurlijk 'per toeval' bij mij terecht gekomen – al kwamen ze voor mij ook een beetje 'als van God gezonden'. Ze hebben overduidelijk de sprong gewaagd 'op hoop van zegen'. Zij hebben eindelijk, na jarenlang dwalen in de woestijn, weer uitzicht op het 'Land van Hoop'. Een land dat voor hen – als destijds de tuin van Eden – zo lange tijd volstrekt ontoegankelijk leek, als was het afgeschermd door twee engelen Gods met een vlammend zwaard, omwille van hun zogenaamde 'zondeval'... We zeggen 'Op hoop van zegen' ... maar die 'zegen', wat bedoelen ze daar 'in Godsnaam' mee ? Wie kan hen die geven, en waar halen zij het recht om die zomaar te durven vragen ?

Geert Dedecker legt uit dat het iets heeft van die zegen die Jacob na een list van zijn blinde vader kreeg, een zegen die oorspronkelijk voor Esau bedoeld was. (zie Genesis 27, 1-29)

Je kunt de zegen krijgen omdat je er eerbiedig om vraagt, zegt de Schrift, maar je kunt hem ook dievelings proberen te pakken te krijgen. Maar hoe het er bij de aanvraag en motivatie ook aan toegaat, die zegen mag jou in Godsnaam nooit onthouden worden. Want iets hogers, iets volstrekters dan die zegen is er niet. Juist daarom valt er niet mee

te spotten en niet mee te marchanderen. Wij mogen hem derhalve als bedienaars van de Kerk ook nooit in de liturgische uitverkoop zetten of afprijzen als 'tweedehands' in de clericale solden. De Schrift gebiedt ons echter ook hem nooit zomaar aan iemand te ontnemen of te ontzeggen. De valsspeler Jakob heeft er nadien nog een lange donkere nacht om gevochten en hem tenslotte slechts verkregen bij het aanbreken van de dag. De overspelige vrouw mocht hem ontvangen, en de zondares die Jezus voeten zalfde. De verlamde man ook, en de kromgebogen vrouw. Hoeveel te meer dan al die andere 'kleingelovigen' vandaag... 'Want het geknakte riet zal Hij niet breken, de kwijnende vlaspit niet doven'. (Jes. 42,3).

Het zegenen van een tweede relatie heeft voor mij altijd iets van 'blindelings' nadoen wat aartsvader Isaak voor de sluwe 'voetjeslegger' Jakob heeft gedaan. Een zegen wellicht soms aan de 'verkeerde personen' op het eerste gezicht, bij wijlen op het 'verkeerde moment' misschien en op een manier die (nog) niet het officiële keur- en waarmerk van de Kerk heeft gekregen. Maar – zo denk ik dan - misschien zijn herders en pastores door de God van Liefde in het leven en het ambt geroepen niet in de eerste plaats om als strenge 'eigenaar' de regels en richtsnoeren van Zijn Kerk te bewaken, maar wel om ten eeuwigden dage de brokken die Zijn mensen hebben gemaakt bijeen te helpen rapen en zoveel mogelijk scherven weer te lijmen.

Wanneer mag men hier op aarde in Godsnaam het leven zegenen? Wie eigent zich die macht toe, of dat recht? Kunnen wij niet beter de vraag helemaal anders stellen : Wie mag op een gegeven moment tot zegen zijn voor een ander mens? En wie wil daar als vertegenwoordiger van de Kerk getuige van zijn, om die heilig makende genade te bevestigen en te bevorderen ?

Hoe zou je als bedienaar van de Kerk in Godsnaam zo'n gevraagde zegen durven te weigeren ? En wie zou als pastor zo'n gebeurtenis, zo'n 'geboortenis' willen missen? Ik niet, in elk geval. Als die twee mensen er maar om geven, en als het van onze kant maar gebeurt met 'tact' en smaak voor 'hemelse dingen'. Dan kan het zalig zijn en zalvend, genezend en sterk makend. Dan kan er van bovenuit zoveel 'heilig makende genade' stromen, zoveel licht en warmte en nieuw perspectief, dat het 'Land van de Hoop' even binnen handbereik lijkt te komen als een gunst, een weldaad, een geschenk uit de hemel...

E.H. Geert Dedecker

Liefde is de mens laten worden wie hij is.
Liefde is communicatie, samenspel, uitwisselen.
Liefde is bemoedigen, waarderen, bevestigen.
Liefde is de ander nemen zoals hij is.
Liefde is de ander niet veroordelen.

Liefde is zich afvragen: wat betekenen ik voor jou?
Liefde is warmte en leven, goedheid en verdriet.
Liefde is de ander worden.
Liefde is van centrum veranderen.
Liefde is onderduiken in de ander.

Liefde is ruimte scheppen waarin de ander zichzelf kan zijn.
Liefde is bevestigen: zoals je bent, mag je zijn.
Liefde is de ander niet meten naar uiterlijkheden.
Liefde is ondoorgrondelijk, onuitputtelijk.
Liefde is mysterie...

`God heeft de vrouw niet geschapen
uit het hoofd van de man –
hij zou zich te gemakkelijk
haar meester kunnen wanen.

Noch uit de voeten van de man –
hij zou wel eens kunnen denken
dat zij hem onderdanig moet zijn.

Maar uit de zijde van de man
heeft Hij de vrouw geschapen,
opdat zij heel dicht bij zijn hart zou zijn
en zijn kwetsbaarheid zou kunnen behoeden...'

(uit de Joodse Talmoed)

Woorden van geloof:

Wij geloven in het verhaal van God met de mensen:

dat Hij ons tot leven riep,
dat Hij ons bestemde voor elkaars geluk en vrede.

Wij geloven in een wereld zonder grenzen,
in mensen die samen op weg willen gaan.

Wij geloven in open handen van mensen
die elkaar groeten met woorden van vrede,
die in vertrouwen elkaars vreugde willen zijn.

Wij geloven dat mensen wereldwijd
elkaar dienen te bevestigen en te bemoedigen.

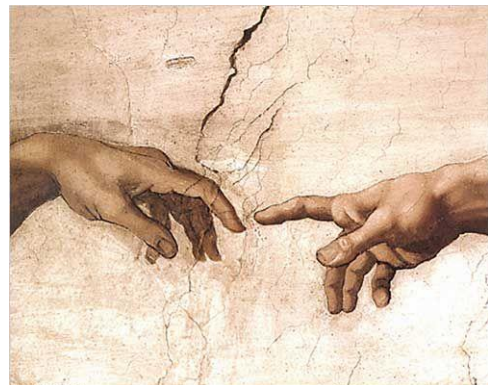
Wij geloven in de goedheid van mensen
die in liefde elkaar de nodige ruimte bieden
om vrij en gelukkig te worden.

Wij geloven in de hand die deelt,
in het woord dat vrijspreekt,
in de liefde die in mensen is neergelegd,
opdat wij elkaars bondgenoten worden
op weg naar morgen.

Wij geloven in God met ons,
die mensen voorgaat
en die met ons meegaat in Jezus, de Messias.

Wij geloven dat Hij zal voltooien
wat Hij in mensen begonnen is:
wij, godsvolk wereldwijd,
en Hij, God met ons voorgoed.

Wij geloven in toekomst die ons wordt toegezegd:
"een nieuwe hemel en een nieuwe aarde,
tranen gedroogd en waar de dood niet meer zal zijn.
Want zie, Hij maakt alles nieuw". Amen.

Voorbeden:

Bidden we voor allen die zich aan elkaar gegeven hebben
en in een relatie met elkaar verbonden zijn.
Dat zij uit zijn op elkaars welbevinden.
Dat zij elkaars leven mogen verrijken.
Dat hun onderling geluk ten goede mag komen aan hun omgeving.
Laten wij bidden...

Bidden we voor allen die het moeilijk hebben met elkaar
en wier relatie in een crisis is beland.
Dat zij het geduld en de hoop bewaren en de kracht ontvangen
om naar elkaar op zoek te blijven. Laten wij bidden...

Bidden we voor allen die niet in staat bleken
elkaar te blijven boeien en vast te houden. Dat zij zichzelf hervinden.
Dat zij gespaard blijven van verbittering en ontmoediging.
Dat zij begrip ondervinden, ook van de Kerk. Laten wij bidden...

Bidden we voor allen die nooit tot een vaste relatie kwamen.
Dat zij niet vereenzamen.
Dat zij nooit twijfelen aan de zin van hun bestaan.
Dat er ook voor hen een plek van warmte en genegenheid mag zijn.
Laten wij bidden...

Lied(-eren):   **Uit vuur en ijzer**

<https://www.youtube.com/watch?v=hBq8gOHuIME&t=64s>

Uit vuur en ijzer, zuur en zout,
zo wijd als licht, zo eeuwenoud,
uit alles wordt een mens gebouwd
en steeds opnieuw geboren.
Om ijzer in vuur te zijn,
om zout en zoet en zuur te zijn,
om mens voor een mens te zijn,
wordt alleman geboren.

Om water voor de zee te zijn,
om anderman een woord te zijn,
om niemand weet hoe groot en klein
- gezocht, gekend, verloren -
om avond- en morgenland,
om hier te zijn en overkant,
om hand in een andere hand,
om niet te zijn verloren.

Om oud en wijd als licht te zijn,
om lippen, water, dorst te zijn,
om alles en om niets te zijn,
gaat iemand tot een ander.
Naar verte die niemand weet,
door vuur dat mensen samensmeedt,
om leven in lief en leed,
gaan mensen tot elkander.

Perhaps love – John Denver & Placido Domingo

<https://www.youtube.com/watch?v=toYfeN0ACDw>

Perhaps love is like a resting place
A shelter from the storm
It exists to give you comfort
It is there to keep you warm
And in those times of trouble
When you are most alone
The memory of love will bring you home

Perhaps love is like a window
Perhaps an open door
It invites you to come closer
It wants to show you more
And even if you lose yourself
And don't know what to do
The memory of love will see you through

Oh, love to some is like a cloud
To some as strong as steel
For some a way of living
For some a way to feel
And some say love is holding on
And some say letting go
And some say love is everything
And some say they don't know

Perhaps love is like the ocean
Full of conflict, full of pain
Like a fire when it's cold outside
Or thunder when it rains
If I should live forever
And all my dreams come true
My memories of love will be of you

And some say love is holding on
And some say letting go
And some say love is everything
And some say they don't know

Perhaps love is like the ocean
Full of conflict, full of pain
Like a fire when it's cold outside
Or thunder when it rains
If I should live forever
And all my dreams come true
My memories of love will be of you

Misschien is liefde als een rustplaats
Een schuilplaats voor de storm
Het bestaat om je troost te bieden
Het is er om je warm te houden
En in die moeilijke tijden
Wanneer je het meest alleen bent
Zal de herinnering aan liefde je thuis brengen

Misschien is liefde als een raam
Misschien een open deur
Het nodigt uit om dichterbij te komen
Het wil je meer laten zien
En zelfs als je jezelf verliest
En niet weet wat te doen
Zal de herinnering aan liefde je er door helpen

Oh, liefde is voor sommigen als een wolk
Voor sommigen zo sterk als staal
Voor sommigen een manier van leven
Voor sommigen een manier om te voelen
En sommigen zeggen dat liefde vasthouden is
En sommigen zeggen loslaten
En sommigen zeggen dat liefde alles is
En sommigen zeggen dat ze het niet weten

Misschien is liefde als de oceaan
Vol conflicten, vol pijn
Als een vuur als het buiten koud is
Of donder als het regent
Als ik voor altijd zou leven
En al mijn dromen komen uit
Zullen mijn herinneringen aan liefde van jou zijn

En sommigen zeggen dat liefde vasthouden is
En sommigen zeggen loslaten
En sommigen zeggen dat liefde alles is
En sommigen zeggen dat ze het niet weten

Misschien is liefde als de oceaan
Vol conflicten, vol pijn
Als een vuur als het buiten koud is
Of donder als het regent
Als ik voor altijd zou leven
En al mijn dromen komen uit
Zullen mijn herinneringen aan liefde van jou zijn

Gebed over de gaven

God van tederheid,
in brood en beker vieren wij opnieuw
dat U onze God bent,
met ons verbonden in hart en nieren.
Versterk door ons samenzijn hier

de band die ons bindt aan elkaar en aan U.
Hecht U aan ons,
kom ons in taal en teken nabij
en sterk onze gemeenschap.
Moge wij in uw Geest elkaar tot levend antwoord zijn,
hier, nu, in tijd en eeuwigheid. Amen.

Groot Dankgebed

U danken wij, Heer God,
dat U de mensen roept
om voor elkaar man en vrouw te zijn, hemel en aarde.
Wij danken U dat U aan elke mens een evenbeeld geeft
waarin hij zich kan herkennen.
De liefde tussen man en vrouw is uw geheim.
Van U komt het verlangen van elk mensenhart
om goed te zijn, aanhankelijk en trouw.

Wij danken U voor uw gave
dat jonge mensen zorg dragen voor elkaar
en voor het leven dat uit hen geboren wordt.
In hun liefde herkennen wij
het gelaat van uw Zoon, Jezus Christus.

Daarom danken en prijzen wij U God: **Heilig, heilig,...**

U die uw Liefde en Brood met ons deelt,
U, God van mensen,
laat ons in vrede verbonden zijn
rondom deze tafel van gemeenschap met uw Zoon.
Zijn Liefde draagt ons
en doet in ons de kracht groeien om te beminnen.

Zegen deze gaven van brood en wijn met uw heilige
Geest opdat zij voor ons worden
het Lichaam en het Bloed van uw Zoon, Jezus Christus.

INSTELLINGSVERHAAL

Verkondigen wij het mysterie van ons geloof:

Heer Jezus, wij verkondigen uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert, dat Gij verrezen zijt.

Vader, wij gedenken de levensweg van uw Zoon.
Hij was de Reisgezel bij elk moment van vreugde of lijden.
Hijzelf was de betere wijn op de bruiloft te Kana.
Zoals Hij toen in een overvloed aan wijn voorzag,
zo geeft Hij aan alle gehuwden een overvloed van gaven
om elkaar te beminnen en uw Liefde zichtbaar te maken.

Niemand heeft U ooit gezien, Vader,
en toch bent U duidelijk aan het werk
in de ontluikende liefde van mensen,
in de groeiende trouw tussen man en vrouw,
in ons samen aanzitten aan de tafel van uw Zoon.

Wij bidden U, Vader,
doordring ouders en kinderen met uw Geest.
Dat zij openstaan voor uw Woord en voor uw Tekenen.
Moge uw hartelijkheid voor alle mensen
zichtbaar worden in hun liefde voor velen,
in en buiten de kring van het gezin.

Door uw Zoon, Vader, bieden wij U dit dankoffer aan,
in de gemeenschap van uw Kerk,
geleid door uw Geest,
hier en nu en tot in de eeuwigheid. Amen.

Onze Vader

God schiep de mens naar zijn beeld,
man en vrouw schiep Hij hen.
Laten wij bidden tot die God - Schepper en Vader -
zoals Jezus het ons heeft geleerd:

Onze Vader,...

Bevrijd onze wereld, Vader, van alle kwaad.
Neem de tweedracht weg die woekert in ons hart.
Wees barmhartig voor ons
zoals ook wij barmhartig willen zijn voor elkaar.
Geef dat wij niemand uitsluiten,
maar - naar uw voorbeeld -
iedereen opnemen in onze genegenheid.
Dan zullen wij vreugdevol mogen uitzien
naar de komst van Jezus Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens

God, onze Vader,
in Jezus hebt U ons uw vrede toegezegd.
U verlangt dat wij in zijn spoor
vrede en vriendschap uitdragen in onze wereld.
Maak ons - hoezeer wij ook van elkaar verschillen -
in uw Geest één van hart.

De vrede van de Heer zij altijd met U.

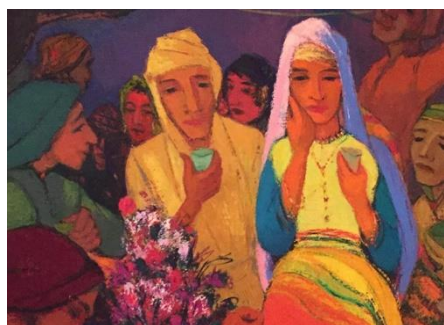
Lam Gods

Communielied: ZJ 662 God die ons aan elkaar

God, die ons aan elkaar als wijn te drinken geeft,
zendt op het feest die daar het zoet geheim van heeft:
Hem die geheel ons zijn herschept, en zie 't is goed,
die water maakt tot wijn, vreugde in overvloed.

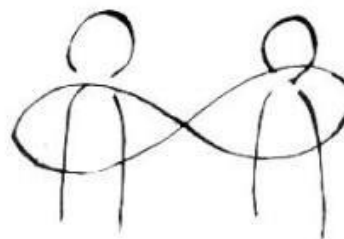
O Gast, Gij Zoon van God, o wijnstok sterk en fris,
waaraan wij rijpen tot elkanders lavenis,
Gij maakt Uw bloed tot wijn, wijn tot ons hartebloed:
wij moeten dronken zijn van elkaars overvloed.

O Geest van God, bewaar ons altijd bij de Heer,
bewaar ons bij elkaar, verbind ons meer en meer,
opdat wij vrolijk zijn, gezond van ziel en bloed,
en bij uw bruiloftswijn leven in overvloed.

Slotgebed:

God,
U wilt niet dat wij alleen zijn.
U vertrouwt ons toe aan elkaar.
Daarom hebben we hier samen
het brood gebroken en gegeten.
Door al deze mensen wilt U ons uw trouw
en uw vertrouwen in ons blijven tonen.
Wij hopen dat we thuis mogen zijn bij elkaar,
in elkaar mogen blijven geloven
en elkaar blijven vertrouwen.
Moge we zo uw mensen zijn
vandaag en morgen
en alle dagen van ons leven. Amen.

Zegen en zending

Dessertje:

(we zijn begonnen met 'the voyage' en eindigen met ...; *inclusie* noemen ze dat.)

Gie, den otto en ik – Wannes Cappelle (Het zesde metaal)

<https://www.youtube.com/watch?v=SQXhLTZ3vk8>

Er was ne keer, het is lang geleden
Maar ik ben het niet vergeten ik en gie
't was goeste, 't was op 't eerste zicht
't was het leven dat ons tot niets verplicht
Gelijk zweven nooit op een doel gericht

Hoe dat niet moest, we wisten 't wel
voor ons was er goe weer voorspeld en ziet

Ons hus van steen, onze stapels werk
onze vriedom tussen paal en perk
ons kerk in 't midden, en weer die stapels werk.
Zegt alles af voor morgen, zegt alles af voor
morgen,
zegt alles af voor morgen

De liefde is blind toch het eerst jaar.
Toen kregen we een kind, verloren elkaar
Ik heb u nog gezocht.
Ja ik zocht en ik vocht en gie zwaaide en riep,
maar ik was niet thuis
En gie, gie sliept en nu en dan iemand die overliep
Zegt alles af voor morgen, zegt alles af voor morgen,
us kleren heb ik gisteren ingepakt,
hewel ons dromen zaten in die blauwe zak
Zegt alles voor morgen, zegt alles voor morgen,
zegt alles voor morgen

Gie den otto en ik, just ons drieën
Pak het stuur, we gaan rie-en
Gij den otto en ik, just ons drieën

---

het zesde metaal nie voe kinders

---

1. bouwt ip mie 04:57/2. nie voe kinders 03:25/3. ip min
knieën 04:45/4. vakskes 02:46/5. gie, den otto en ik 03:48/
6. dag zonder schoenen 03:33/7. genezen 03:45/8. toe nu
maar 04:41/9. ik ga nie storen 04:10/10. zet mie af 05:34

Pak het stuur We gaan rie-en
Geen plan, geen kaarte, we rijden blind
We rie-en tegen alle wiezers in, we zoeken nooit de bane ...
dat de baan ons maar zelve vind!
Beter oorden bestaan niet echt, het is de mete die hem op tid verlegt
we zijn voor eeuwig onderweg, we zijn voor eeuwig onderweg
Zegt alles voor morgen, zegt alles voor morgen
us kleren heb ik gisteren ingepakt,
hewel ons dromen zaten in die blauwe zak
Zegt alles voor morgen, zegt alles voor morgen,
zegt alles voor morgen, zegt alles voor morgen,
zegt alles voor morgen

Das al wat er up uw lippen ligt, wel laat het liggen waar het ligt
Want klappen is voor morgen, want klappen is voor morgen
...ach zwiegt, overmorgen

In 2015 nam paus Franciscus deel aan het slotfeest van de Wereldontmoeting van de gezinnen in Philadelphia, Verenigde Staten. Hij bemoedigde de gelovige gezinnen. Hij zei onder meer: 'Zonder jonge gezinnen heeft de samenleving geen toekomst. De gezinnen zijn symbool van een wereld waarin geen mens alleen gelaten wordt en niemand zich overbodig voelt. Iedereen, van kinderen tot grootouders, heeft er zijn plaats. **Het gezin is een fabriek van hoop, opstanding en leven voor de samenleving**'.

De paus is niet blind voor de moeilijkheden die vele gezinnen kennen.
'Het gezinsleven is niet altijd eenvoudig. Soms vliegen de borden in het rond en bezorgen de kinderen ons hoofdpijn. Om niet te spreken over de schoonmoeders.'
En hij vervolgde: 'De liefde van God is voor iedereen bestemd.
In onze gezinnen komt de liefde tot uitdrukking in kleine dingen, kleine dagelijkse gebaren waardoor wij ons thuis voelen; een warme maaltijd, een omarming na een vermoeiende dag.'

En hij besluit: 'Het geloof groeit met de praktische toepassing ervan en het wordt gevormd door de liefde.

Daarom zijn families huiskerken. Ze zijn de geschikte plaats waar het geloof leven wordt en het leven geloof.'

